

ЭСКАДРЫЛЛЯ ШТУРМУЕ СЕШЧУ

Сусько Якаў Ягоравіч нарадзіўся ў 1917 годзе ў сям'і селяніна вёскі Чарняўка Хоцімскага раёна. Скончыў у Ленінградзе школу ФЭН, затым працаваў кавалём у металічным заводзе і адначасова вучыўся на рабфаку. У 1937 годзе на камсамольскай пуцёўцы паступае ў Арэнбургскае авіяцыйнае вучылішча. З 1940 года — інструктар па навучанню курсантаў. З 1942 года — у дзеючай арміі, лётчык штурмавой авіяцыі. Звання Героя Савецкага Саюза ўдастоен Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 29 чэрвеня 1945 года.

Я. Я. Сусько ў 1946 годзе звольніўся з арміі. Скончыў педагогічны інстытут. Зараз жыве ў Маскве, працуе ў Міністэрстве замежных спраў СССР.

Ворагу вельмі не спадабаўся нята задаваць такіх пытанні наш «ІІ-2». Вельмі змрочную назву яму прыдумаў: «Чорная смерць». А ў Якава Сусько была зусім іншая думка аб сваёй машыне. Нават пісьмо заханяючае назваў не стваральніку — Генеральнаму канструктару. Так, маўляў, і так, дарагі Сяргей Уладзіміравіч Ільёшыч, штурмавік! Вы прыдумалі цудоўны, мы з ім адразу працуем, фашыста гпаць будзем да самага Берліна...

А працаваць, лётчыку Сусько і яго таварышам сапраўды давялося здорава. То быў май 1943 года, перададзены вялікай бітва на Курскай дузе. І пралогам яе было жорсткае адлінаборства ў небе. Ашым з удзельнікаў гэтых бітваў быў Якаў Сусько. Днём і ноччу ўлітаў у наветра яго «Ільёшыч», паслухмяна лажыўся на курс, а потым брыючыма палётам накідаўся на ворага. Не адна фашыецкая танкавая калона, вайсковы эшалон «ад работы» Сусько і яго эскадрылі смялі сваё існаванне, не здохшыя да ліній фронту. А ўжо «прапрацаваць» баявыя парадкі гітлераўцаў — із гэта нашы штурмавыя авіятары былі выдатнымі майстры.

...Вечарам да Якава Сусько прыбег пасыланні:

— Да камандзіра палка!

На камандзірскім «КП» Сусько ўручылі карту раёна Сешча — буйнейшай базы фашыецкай бамбардзіровачнай авіяцыі на Курскім напрамку. Карта была дакладная. На ёй крыжыкамі былі адзначаны ангара, зенітныя батарэі, склады гаруча-змалачных матэрыялаў...

Адкуль даныя? У арміі не пры-

адна зенітка не загаварыла, ні адзін пражэктар не засвіціў. Удалося з гармат і кулямётаў прамаць правае крыло. Самалёт стаў хіліцца ўправа. Якаву Ягоравічу з цяжкасцю ўдалося выраўнаць машыну і зліціцца да брыючага палёту.

— Гітлеравец, бачачы маё не зойдраснае становішча, — успамінае Сусько, — нават прыстроіўся побач і кулаком пагразаў мне. А я ў адказ яму пукіш паказаў...

Калі фашыет развірнуўся для атакі, Сусько ўбачыў прасеку (а зліцелі яны над Браўскім лесам), да не павёў машыну і зліціўся так, што ледзь не ўрзаўся ў дрэва. Атакі не паследавалі. Так Сусько працігнуў 150 кіламетраў над акупіраванай фашыстамі тэрыторыяй і шчасліва сеў на свой аэрадром.

...113 баявых вылетаў дзейніў лётчык штурмавой авіяцыі Якаў Сусько. На яго ратным шляху Курская дуга і Украіна, бітва ў небе Польшчы і Венгрыі, Германіі і Чэхаславакіі. Бітва над Сешчай — адна з многіх эпізодаў цяжкага і слаўнага баявога жыцця камуніста Сусько.

Эскадрылля штурмуе Сешчу // Шлях Кастрьчніка. — 1970. — 21 лютага. — С. 2.